

VƯỜN ƯƠM MẬT

Bên cạnh những long đong, tất bật của bụi bặm hồng trần. Bên những u trầm, gai góc của nghiệp dĩ dưới quỳ, trừ ma, chích kẻ gian tà ... Con Ông vẫn có một đời thường, rất thường, và một tâm hồn khát khao mật ngọt.

Vườn ươm này xin là chốn giao tình của những mảnh đời xót xa tình cố lý, tình người.

*Người phụ trách:
Cung Nguyễn Hải*

THƠ NHỎ NEO TỪ CỐI XÓT XA

Em xé thơ làm buốt vết thương
Làm đau sợi tóc vướng trong gương
Tóc soi hờ hững mình trong bóng
Quên mất đời đau lắm đoạn trường ...
Thơ nhỏ neo từ cối xót xa
Từ em sốt mộng chối quê nhà
Ôi quê hương hận sâu in bóng
Trong bóng em và cả bóng ta
Em với tay làm vỡ bóng thơ
Bóng vờn xinh xắn bóng trong mơ
Bóng lăn ra khỏi vành gương hẹp
Chợt thấy đời sao quá mật mờ ...
Thơ chối ngôn từ ta chối nhau
Vẫn gieo hồn dỗi khúc ca dao
Ngổn ngang trăm mối buồn lưu xứ
Thơ đội dùm thơ nón hận sâu ...

Nhược Thu

TRIỀN MIÊN

Ta vo tròn nỗi nhớ
Thành viên đạn đồng đen
Bắn xuyên vùng bão tố
Nghe máu ứa tim mềm
Ta hái sâu trên núi
Dim đáy vực tình đen
Nhốt ngày trong đêm tối
Cột thời gian đứng yên
Ta xé mọng tim thơ
Vẫn gieo vỡ tan tác
Tay hứng tình rỏ nát
Sầu tràn xuống liên miên
Ta chẻ thơ tìm hương
Vẫn lượ tràn nỗi nhớ
Em gói sâu trong lá
Xa lạc cõi thiên đường ...

Nhược Thu

Trang Thơ Nhược Thu

ĐỔI LÁ THU VÀNG LẤY NHỚ NHUNG

Em về chốn ấy nắng hay mưa,
Có tiếc màu hoa giữa độ mùa?
Cánh kiến chờ buồn pha sắc phượng
Tô dày thêm mãi khối sầu xưa.

Em về miền gió cát xa xôi
Nắng nứt chân chim khắp nẻo đồi.
Em nhớ những ngày yêu dấu cũ
Xem như mạng nhện vắt ngang đời.

Em về cầu nắng chẳng cầu mưa
Lệ đầm từ thơ cũng đã vừa.
Đâu chỉ mình em sâu tiễn biệt
Mà còn se thắt cả người đưa ...

"Mai một có còn gặp nữa không?"
Đường xa không ngại chỉ e lòng.
Chia em một nửa vầng trăng cũ,
Đổi lá thu vàng lấy nhớ mong ...

Nhược Thu

NHỚ

Ta nhớ em như gió nhớ mây,
Như sông nhớ biển nước dâng đầy.
Như chim lẻ bạn buồn quên hót,
Như tiếng đàn ai chợt đứt dây ...
Em có nghe gì khi xa nhau?
Ngoài sân thư viện nắng phai màu.
Mắt buồn em nhuộm phai màu nắng,
Hay nắng phai vì ta vắng nhau ..?
Ta nhớ em như son nhớ môi,
Như trường nhớ tiếng học sinh cười.
Đường qua thư viện buồn hiu hắt,
Lối cũ ta về bóng lẻ loi ...
Ta nhớ em như lá nhớ cây,
Như vòng tay nhớ lấy vòng tay.
Như tim nhớ máu từng giây phút,
Dù phút giây buồn hay đắm say ...

Nhược Thu

EM ĐI ÁO LỤA CÀI TRÂM

Em đi in bóng lụa vàng
Để tôi thả gió ngõ ngang áo bay
Em đi má đỏ hây hây
Tôi buồn nhất nắng cho đây héo hon
Môi ai chưa cắn đã giòn
Nghe như sắp vỡ lối mòn trăm năm
Em đi áo lụa cài trâm
Có tôi thấp mảnh trăng rằm chờ mong ...

Nhược Thu

VẠT NẮNG SÂN TRƯỜNG TÔI BỎ LẠI

Từ độ sân trường tôi khuất biệt
Hàng hiên em có đứng chờ vơ
Mỗi lần nghe lá rơi nhẹ nhẹ
Em có nhìn ra cửa lớp chờ...?
Từ vạt tóc bông tôi hết lộng
Bảng còn thương phấn nhạt màu tươi?
Mỗi lần em xóa bài trên bảng
Có xóa tan buồn đang bám môi...?
Từ dạo lối về tôi khuất nẻo
Em còn nghiêng nón thẹn thùng che?
Đường xa có thấy lòng hiu quạnh
Dù nắng ngoài kia rực rỡ hè ...?
Vạt nắng sân trường tôi bỏ lại
Để dầm sương giữ lấy quê hương
Cổng trường mở khép ngày hai buổi
Em có ngồi theo bóng dậm trường ...?

Nhược Thu

NỢ DA VÀNG

Em nợ gì tôi em nhớ không?
Nợ da nợ tóc nợ môi hồng
Môi son em nhớ đừng tô đậm
Vì nắng hôn rồi cứ nhớ mong ...
Tôi nợ em gì sao bỗng quên
Nợ thơ nợ nhạc nợ ưu phiền?
Câu thơ trôi giạt mùa mưa lũ
Đời nợ nhau hoài một bến yên ...
Em nợ da vàng giống với tôi
Mười phương lưu lạc chín phương rồi
Còn phương này nữa ta tìm lại
Một mảnh cù lao thử nhỏ nhoi ...

Nhược Thu

NHƯ PHƯỢNG MUÔN ĐỜI THƯƠNG KIẾP VE

Từ có em về ngang mỗi bữa
Phố vui nên nắng đổ triền miên
Nếu như nắng quái làm em rát
Vành nón xin đừng che quá nghiêng
Từ có em về qua lối nhỏ
Mùi hương như cũng quyện bên đường
Lỡ mai hoa có buồn quên nở
Vì bởi ghen thâm ai dễ thương ...
Từ biết em về ngang phố hẹp
Bỗng đứng tôi thích tập làm thơ
Vẫn gieo nắn nét từng cung đẹp
Nhưng có bao giờ em liếc cho ...
Rồi bỗng lối về em vắng mãi
Thơ tôi như cỏ dại bên hè
Mỗi ngày hai buổi chờ sương xuống
Như phượng muôn đời nhớ tiếng ve ...

Nhược Thu